

CEES BOLDINGH IN DE KUNSTZAAL „DE RIETVINK,”
WASSENAAR.

In het klare, gelijkmatige licht, of nog liever: in de zoo rustige atmosfeer van deze expositie-zaal komt het werk van Cees Boldingh buitengewoon goed tot zijn recht. Het is werk waarvan dezelfde bekoring uitgaat, als van een kalmen spreker, die u over een weloverwogen gedachte, in eenvoudige woorden uitgedrukt, tot nadenken noopt. Het werk wint telkens bij nader bezien. Mag de eerste opwelling wezen, dat deze gevallen niet nieuwerwets aangevoeld, zelfs wat anecdotisch gezien zijn, ook technisch geen bijzonder vóórlijken vorm hebben, dan blijkt bij nader bezien een gegronde overtuiging te zijn vastgelegd in een welverantwoorden schildervorm. Cees Boldingh is naar den geest een ras-echte Hollander — nazaat van Saenredam. Avercamp zelfs, met wien hij ook de liefde voor dunne uitgesausde schildering gemeen heeft. Op den duur kon van dezen kundigen, studieuzen schilder nog wel eens een krachtige stuwung uitgaan in den modernen of liever toekomstigen eenheidsstroom der kunstenaars.

Waar er enkele teekeningen uit den eersten tijd nog zoo academisch aandoen, is het opvallend in hoe korten tijd deze jonge schilder zijn innerlijke kloekheid leerde uiten — en zonder eenige pretentie.

Een uitnemend geschilderd stadsgezicht als no. 5 zal misschien nog wel eens de basis van een ruimeren, décoratieven uitgroei zijn. Het was met het evenwichtig stilleven met 't Chineesche poppetje ook al in Pulchri geëxposeerd. Kenmerkend is de voorkeur voor zuiver stil licht, zelfs in het zonnige stadsgezicht (dat overigens lijdt onder enkele troebele kleurvlakjes). De tegenpartijen in die koele sfeer, neutrale schaduwvlakken, dun en vlak geschilderd, zijn verfijnd doorwerkt.

Twee zeer verschillende schilderijen van een bergplaats in een gipsfabriek, hooren ook wel tot het beste werk. In de schoolzalen, waarin de suizerige spanning van alomme bezigheid zoo aardig uitgedrukt is, hinderen de figuren nog als te incidenteel. 't Zijn als 't ware figuurportretjes gebleven, evenals in de schoolkinderen op straat; die wemelen nog niet dooreen en zijn ook niet omgezet in een kleurenmozaiek. Een klein schilderijtje van een schilderklas is als geheel een der beste van deze soort. Het is vooral het gave evenwicht tusschen gevoel en kunde, dat dit werk zoo aantrekkelijk maakt. C. S.

VAN KONIJNENBURG IN DE KUNSTZALEN KLEYKAMP.

Een enkel devoot figuurtje kan een holle kerkruimte van bezielheid doen wemelen, één bloem een intérieur tot volkomen andere verhoudingen